

روایت‌های
یک مادر
کتاب‌باز



هیچ کتاب نمی‌شده!

والتفات همایونی اش را متوجه مادرد: «مامان، یعنی توی کتابا دروغ و اشتباه پیدا نمی‌شه؟»

گفتم: «حتمای پیدامی شده، اما کتابا رو چند برابر بیشتر از اینترنت بررسی می‌کنم. از چند مرحله تخصصی رد می‌شده و مطالبش راستی سخنی می‌شده تا کمترین اشتباها ممکن رو داشته باشد، اما اینترنت اینجوری نیست. بی‌هیچ نظراتی هر کسی کلی مطلب واردش می‌کند که اغلبش غلط و کسی هم نیست و نمی‌تونه نظرات کند!»

پس رک گفت: «مامان کتاب دیگه قدیمی شده. وقتی می‌شده با یه سرج کلی مطلب پیدا کرد، مراجعته به کتاب و گشتن دنبال یه مطلب خاص توی یه کتاب، دیگه کار علاقه‌های نیست. تازه اونم بیشتر و قتا فقط نظر نویسنده خودش. در صورتی که توی اینترنت یه مطلب مشخص رو هزاران نفر درباره‌ش حرف زدن و برسیش کردن!»

گفتم: «خب آخه به این راحتی معلوم نمی‌شه کدوم مطلب از قول کدوم شخص، درسته و کدوم غلط!»

پس رک بلند شد و نشست. دیگر به مرحله توضیحات علمی رسیده بود و ژست پاندای تنبیل روی مبل، مناسب بیان حرفاهاش نبود. «بین مامان. چطوری بگم. انگار وقتی یه نفر یه موضوعی رو سرج می‌کنه توی اینترنت، داره کتاب شخصی خودش رواز اون موضوع می‌نویسه. آدم‌های مختلف لینک‌های مختلف رو باز می‌کنن. بعد روش‌های مختلف دارن برای بررسی این که مطالب سایتی که بازکردن معتبر هست یا نه، هر کدوی از جنبه‌های متفاوتی درباره یک موضوع مشخص بررسی می‌کنن. کلی هم راه وجود داره که آدم بفهمه مطالبی که داره می‌خونه درسته یا نه، توی مدرسه چندتایی شو به ما معرفی کردن!»

گفتم: «کاملاً موافق مامان جون. برای یه کتاب چند نفر متخصص کتاب رو مرحله به مرحله آمده می‌کنن تا کمترین غلط ممکن برسه دست خوانند. اما پای اینترنت، انگار هر کسی خودش نقش تمام اون متخصص‌ها رو بازی می‌کنه تا برسه به درست‌ترین مطالب در دسترس!»

ولی باز هم کتاب یه جایگاه معتبر مهمند داره که هنوز اینترنت نتونسته جاش رو پرکنه. جعل کتاب، خیلی سخت ترا جعل در اینترنت. به هر حال از کتاب غافل نشید. کتاب و اینترنت، دشمن بازی هم نیستن، بیشتر باهم رفیقند!»

دخترك گفت: «چه حیف که مواد شیمیایی برای بچه‌ها مضرن!»

گفتم: «برای همه مضرن، نه فقط بچه‌ها!»

گفت: «نه، همه‌ش نه. مثلاً خیلی از لوازم آرایشی، کرم‌ها، رنگ‌مو، ادکلن‌ها و اسپری‌ها شیمیایی هستن و بزرگ‌ترا استفاده می‌کنن. اما برای بچه‌ها

منوعن!»

گفتم: «آره خوب. درست می‌گی. البته برای بزرگ‌ترها هم ضرر دارن. زیاده روی توی مصرفشون به بزرگ‌ترها هم آسیب می‌زنه. اما برای بچه‌ها مضرتره، چون...»

دخترك پرید و سطح حرفم: «می‌دونم، می‌دونم! چون بچه‌ها هنوز رشد بدنشون کامل نشده و بدنشون به قوی‌ترین وضعیت ش نرسیده. برای همین نمی‌تونه خوب دفاع کنه از خودش در برابر آسیب از عوامل خارجی!»

گفتم: «باریکلا! این درسته. اما فقط این نیست. اینم هست که...»

تندی گفت: «اینم می‌دونم، چون مواد شیمیایی ممکن‌هه روی هورمون‌های بدن اثر بذارن و هورمون‌ها برای رشد بچه‌ها خیلی ضروری‌ان!»

با تعجب ابرو بالا دادم: «پس لابد می‌دونی هورمون چیه!»

با خشنودی گفت: «بله، اینم می‌دونم. هورمون بعنه...»

گفتم: «از کجا می‌دونی؟ کتابی چیزی خوندی توی مدرسه؟ معلم معرفی کرده؟»

گفت: «نه، می‌خواستم ببینم، چرا هی می‌گی فلان چیز برای بچه‌ها ضرر داره. خیلی چیزها برآشون خوب نیست. نمی‌ذاری من کرم‌ها و بقیه وسایلتو بردارم. برای همین توی اینترنت جست و جو کردم!»

بهوضوح از دست خودش خیلی خوشحال بود. گفتم: «باریکلا واقعاً خوشم اومد. ولی کاش از توی یه کتاب می‌خوندی. توی اینترنت کنار مطالب خوب و درست و مفید، غلط و اشتباه و دروغ هم زیاد بیدام شه!»

پس رک که لم داده بود روی مبل و مثل اغلب اوقات سطح مکالمه را پایین تراز آن می‌دید که به شان اجل ش اجازه ورود به بحث را بدهد، در این لحظه بالا خرد سکوت ملوکانه را شکست



سمیه سادات
حسینی
نویسنده



کتاب یه جایگاه
معتبر مهمی داره
که هنوز اینترنت
نتونسته جاش رو
پرکنه. جعل کتاب،
خیلی سخت تراز
جعل در اینترنت.
به هر حال از کتاب و
غافل نشید. کتاب و
اینترنت، دشمن یا
رقیب هم نیستن،
بیشتر باهم رفیقند

- شاخ‌سخن**
- مروری بر ضرب المثل‌هایی که از دل شاهنامه بیرون آمد
- ضرب المثل و کمان رستم...**
- یکی از عناصر شیرینی زبان فارسی حضور پر نگضرب المثل‌ها در ادبیات رسمی و محاوارت مردم از دیرباز تاکنون است. در تعریف ضرب المثل گفته‌اند: «جمله‌ای است که کوتاه، گاه آهنگین مشتمل بر شبیه با مضمون حکیمانه که به‌واسطه روان الفاظ، روشنی معنا و لطفت ترکیب که بین عامه مشهور شده و آن را بدون تغییر یا تغییر جزئی در گفتار خود به کار می‌برند.»
- ضرب المثل‌ها کاھی به طور مستقیم مصروف یا بیتی از شعریک شاعر هستند و گاهی برداشت و نتیجه‌ای کنایی از یک داستان واقعی یا غیرواقعی، شاهنامه فردوسی هم از جمله منابع ادبی‌ای است که تأثیر خودش را در ضرب المثل‌های فارسی به خوبی گذاشته است. حال آن‌که گاهی ابیاتی از شاهنامه مستقیم تبدیل به ضرب المثل شده‌اند:
- دو صد گفته چون نیم کردار نیست
 - هنر نزد ایرانیان است و بس
 - میازار موری که دانه کش است
 - پدر کشته راکی بود آشتی
 - جوان است و جویای نام آمد است
 - (گراوبفکنند فزونام پدر) توبیگانه خوانش مخوانش پسر گاهی با اندک تغییر و تصریف در مصروف‌های شاهنامه ضرب المثلی به ادبیات غنی فارسی اضافه شده؛ حال این تغییرات گاه به دست شاعران بعد از فردوسی صورت گرفته‌ایند و شفاهی افق افتاده است:
 - که زاینده را بر تو باید گریست (مادرت رو به عزات می‌نشونم)
 - که گرسربه گل داری، اکنون مشوی آب دستته بدار زمین)
 - نیابد کسی گنج، نابرد رنج (نابرد رنج گنج می‌سر نمی‌شود)
 - که دشمن که دانا بود به ز دوست (دشمن دانا به از نادان دوست)
 - که از ماست بر مابد آسمان (از ماست که بر ماست)
 - گاهی هم ضرب المثل‌هایی با محوریت اساطیر و پهلوانان شاهنامه و اشاره به داستان‌های آنان به وجود آمده است. این دسته از ضرب المثل‌ها خود به دو گروه تقسیم می‌شوند. بخشی از آنها سینه به سینه و دهان به دهان بین عوام دست به دست می‌شده و فقط ادبیان آنها را گردآوری کرده‌اند:
 - جنگش را رستم کرد، کشتداش را فراسیاب داد
 - انگار بیژن را از چاه درآورده (غور بیجا)
 - شیر در زنجیر را می‌زند، خیال می‌کند تهمتن است!
 - انگار گز رستم را شکسته!
 - من آنم که رستم بود پهلوان از خیکاری از آنها را شاعران، نویسنگان و سخنواران در آثار خود با هنرمندی تمام ثبت کرده‌اند که کم‌کم تبدیل به مثل شده و جای خود را می‌گیرند.
 - نام بهمن بر نیامد تا نمرد اسفندیار (سنایی)
 - (اگر جز به کام من آید جواب) من و گرز و میدان افزاسیاب (تهدید)
 - جایی که میوه نیست چغندر تهمتن است
 - رخش باید تاتن رستم کشد (عطار)
 - به تدبیر، رستم در آید به بند (سعده)
 - قلیان تو و کمان رستم / این هر دونمی توان کشیدن